

गोड गोड भावगीतें

११५७

म. ग्रं. सं. ठाणें

विषय *काव्य*

सं. क्र. *१३८४*

REFBK-0009393

REFBK-0009393

संपादक

- ग.का.रायकर

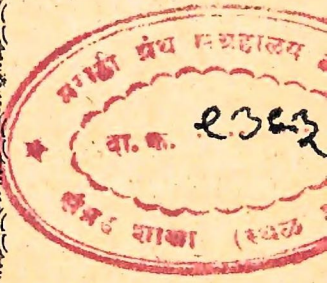

५५

१६५

गो
ड
गो
ड
भा
व
गी
तें

२१७३५
७३६५
वि.
३०/११/५६

REFBK-0009393

REFBK-0009393

भा ग चौ दा वा

संपादक : गजानन काशीनाथ रायकर

गी त मा ला

उठी गोविंदा उठी गोपाळा	३
कृष्ण माझी माता	४
विठ्ठल गीती गावा	५
गोड गोड अभंग	६
गोड गोड गौळणी	७
चालत्या काशीला कावडी	८
मंगल प्रभातचे गोड गोड अभंग	९
उदंड क्षेत्रांची पाहिली रचना	१०
तुझी सेवा करीन मनोभावे	११
येत्ये पंढरीला तुझ्या मी विठ्ठला !	१२
धागा धागा अखंड विणुंया	१३
विठ्ठलाचे नांव घ्या हो !	१३
दीन पतित अन्यायी	१४
चला आळंदीला जाऊं	१४
रामकृष्ण गोविंद नारायण हरि	१५
सख्या पंढरीच्या राया	१५
सांगते मीरा	१६
उद्यां श्रीराम येणार	१७
बहरला पारिजात दारीं	१८
स्वप्नांत पूजिलें ज्यास गडे !	१९
गगनीं अर्धा चंद्र उगवला !	२०
संकटीं पडले श्रीधुनाथ !	२१
तुम्हां वांचुनी मला न सुचते !	२२
कधीं रे येथिल रामा घरी	२३
मी राजाची राणी झालें	२४
कोण आला प्रिया ही ओळखा	२५
दिवाळी तेथें लललखली !	२५
मेनका भूवरीं उतरे	२६
सांग पत्रिके निरोप माझा	२६
आला ग ऋतु वसंत आला	२७
रुसूबाईं रुसू कोपण्यांत बसूं	२८
पण वर माला पडणार कधीं ?	२९
घट डोईवर घट कमरेवर	३०
जो आवडतो सर्वाला	३०
सावळ्या विठ्ठला तुझ्यासाठीं	३१
मूर्त रूप जेथें ध्यान श्रीपतीचे	३२

मुद्रक

ग. स. बैदूर
जय गुजरात प्रेस
गांव देवी, मुंबई ७

प्रकाशक

ग. का. रायकर
झावबाची वाडी
मुंबई २

मुखपृष्ठ

पेडणेकर
खोदाद सर्कल
दादर, मुंबई १४

प्रथमावृत्ति

२० मार्च १९५७

विक्रेते

जय हिंद प्रकाशन
झावबाची वाडी
मुंबई २

उठी गोविंदा उठी गोपाळा

उठी गोविंदा, उठी गोपाळा, उपःकाल झाला
हलके हलके उघड राजिवा, नील नेत्र - कमला ॥ धृ० ॥

तुझ्यापरि वध जीवन वारा, मिठी मारतो प्राजक्ताला
धवल केशरी मृदुल सुमांचा, पाऊस अंगणीं झिमझिमला ॥ १ ॥

पर्ण पोपटी हिंदोळ्यावर, कंठ फुटतो आनंदाला
तुज भूपाळी आळवित सुंदर, चढली गगनीं विहंगमाला ॥ २ ॥

गोठ्यामधलें मुकें लेंकरूं, पीत झुखुखु कामधेनुला
भरला पान्हां किती आवरूं, हांसवी अरुणा तव आईला ॥ ३ ॥

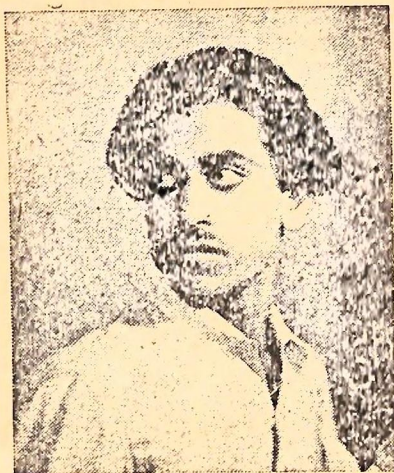
पुस्तक संख्या

अनुक्रमांक ... ११७३४ ... दि. ०५/०६/१९७८

क्रमांक ... १३६४ ... नों. दि. २०/११/७८

कवि : पी. सावळाराम * (३) * गायिका : सौ. आशा भोसले

गोड गोड अभंग

ऐसे कैसे झाले भोंदू । कर्म करोनि म्हणती साधु ॥ १ ॥
अंगी लावूनिया राख । डोळे झांकुनी करिती पाप ॥ २ ॥
दावुनि वैराग्याची कळा । भोगी विषयांचा सोहळा ॥ ३ ॥
तुका म्हणे सांगों किती । जळो तयांची संगती ॥ ४ ॥

कवि : संत तुकाराम

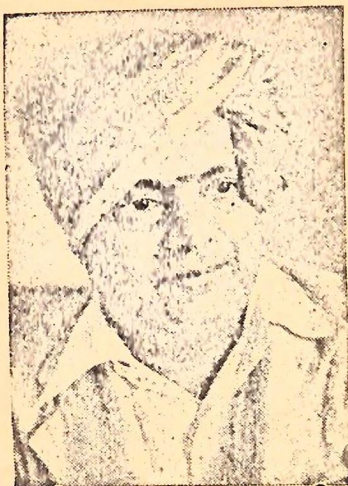
★

गायक : भालचंद्र पैठारकर

ऊंस डोंगापरी रस नोहे डोंगा । काय भुललासी वरलीया रंगा ॥१॥
कमान डोंगापरी तीर नोहे डोंगा । काय भुललासी वरलीया रंगा ॥२॥
नदी डोंगापरी गाल नोहे डोंगा । काय भुललासी वरलीया रंगा ॥३॥
चोखा डोंगापरी भाव नोहे डोंगा । काय भुललासी वरलीया रंगा ॥४॥

कवि : संत श्रीचोखोवामहाराज (६) गायक : विष्णुपंत पागनीस

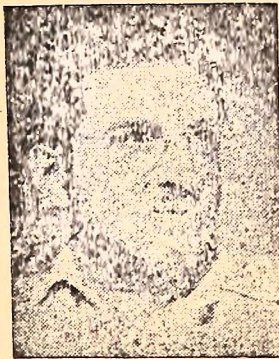
गोड गोड गौळणी

परब्रह्म निष्काम तो हा गौळयांघरी ।
वाक्या वाले अंदुकृष्ण नवनीत चोरी ॥ १ ॥
म्हणती गौळणी हरीची पाउलें धरा ।
रांगत रांगत येतो हरी हा राजमंदिरा ॥ २ ॥
लपत छपत येतो हरी हा राजभुवर्नी ।
नंदाचे देव टाकूनि आपण वैसे सिंहासनी ॥ ३ ॥
सांपडला देव्हारीं यासी वांधी दावेनी ।
शंख चक्र गदा पद्म शारंगपाणी ॥ ४ ॥
बहुता पुण्यें जोडलें देवा ।
अनंत पवाडे तुमचे न कळती भावा ॥ ५ ॥
विष्णुदास नामा म्हणे अहो केशवा ।
जन्मोजन्मीं द्यावी तुमची चरणसेवा ॥ ६ ॥

कवि : श्री नामदेवमहाराज (७) गायक : मास्टर कृष्णराव

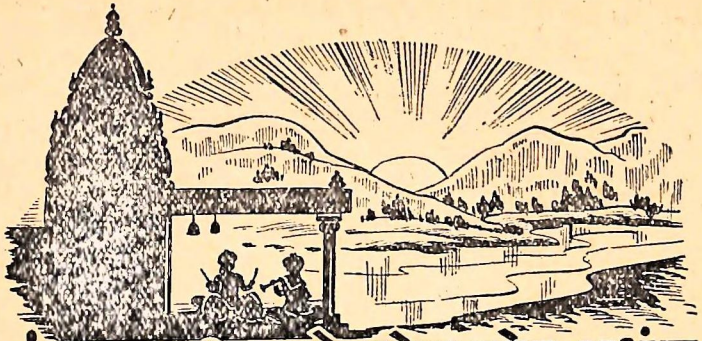
चालत्या काशीला कावडी !

चालत्या काशीला कावडी !
खांद्यावरती वसे आंधळ्या...मायपित्यांची जोडी !

विश्वेश्वर तो द्वारावतीचा
मिटल्या नयनीं वघावयाचा
ध्यास आपुल्या मायपित्यांचा
पुरवायाला पुत्र चालला ... पुण्याई केवढी !

हंत हंत पण थांव श्रावणा
कमंडलु तव पुण्याईचा
पुरता नाही भरावयाचा
दशरथ राजा झाडीमध्ये ... वसला देउनी दडी !

मंगल प्रभातचे गोड गोड अभंग

गोविंद गोविंद । मना लागलिया छंद ॥ १ ॥
 मग गोविंद ते काया । भेद नाही देवा तथा ॥ २ ॥
 आनंदलें मन । प्रेमें पाझरती लोचन ॥ ३ ॥
 तुका म्हणे आळी । जेवीं नुरेची वेगळी ॥ ४ ॥

कवि : संत तुकाराम * * गायक : व्ही. जी. भाटकर

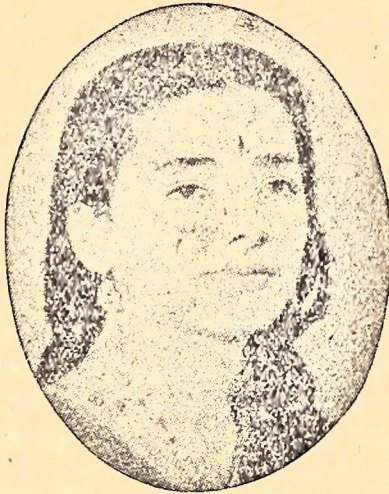
अवघाचि संसार सुखाचा करीन । आनंदें भरीन तीन्ही लोक ॥ १ ॥
 जाईन गे माये तथा पंढरपुरा । भेटेन माहेरा आपुलिया ॥ २ ॥
 सर्व सुकृताचें फळ मी लाहीन । क्षेम मी देईन पांडुरंगी ॥ ३ ॥
 बाप रखुमादेवीवरा विठ्ठलाची भेटी । आपुलीये संवसारीं घेउनी
 राहे ॥ ४ ॥

कवि : संत ज्ञानेश्वरमहाराज * * गायक : बालगंधर्व

विष्णुमय जग वैष्णवांचा धर्म । भेदाभेद भ्रम अमंगळ ॥ १ ॥
 आइकाजी तुम्ही भक्त भागवत । कराल तें हित सत्य करा ॥ २ ॥
 कोणाही जीवाचा न घडो मत्सर । वर्म सर्वेश्वर पूजनाचें ॥ ३ ॥
 तुका म्हणे एका देहाचे अवयव । सुख दुःख जीव भोग पावे ॥ ४ ॥

कवि : संत तुकाराम * (९) गायिका : कु. कुसुम रायकर

उदंड क्षेत्रांची पाहिली रचना

उदंड क्षेत्रांची पाहिली रचना । पंढरी ते जाणा भूवैकुण्ठ ॥ १ ॥
तीर्थ आणि देव संतसमागम । ऐसें सर्वोत्तम कोठें नाहीं ॥ २ ॥
सागरादि तीर्थ पाहतां पाहिलें । परी मन हें वेधलें पंढरीये ॥ ३ ॥
एकाजनार्दनीं सुखाची विश्रांती । पाहतां विठ्ठलमूर्ति लाभ
बहु ॥ ४ ॥

कवि : श्रीएकनाथ महाराज * गायिका : सौ. सुलोचना चव्हाण

अच्युता अनंता श्रीधरा माधवा । देवा आदि देवा पांडुरंगा ॥ १ ॥
कृष्णा विष्णु हरी गोविंदावामना । तूंचि नारायणा नामधारा ॥ २ ॥
मुकुंदा मुरारी प्रद्युम्ना केशवा । नाम सदाशिवा शांतरूपा ॥ ३ ॥
रूपातीत हरी दाखवी सगुण । निरंतर ध्यान करी नामा ॥ ४ ॥

कवि : संत नामदेव * (१०) * गायक : सुरेश हळदणकर

तुझी सेवा करीन मनोभावे

तुझी सेवा करीन मनोभावे वो ।
 माझे मन गोविंदी रंगले वो ॥ १ ॥
 नवसीये नवसीये माझे नवसीये वो ।
 पंढरीचे दैवते विठ्ठल नवसियो वो ॥ २ ॥
 बापरखुमादेवीवर विठ्ठले वो ।
 चित्तचैतन्य चोरुनि नेले वो ॥ ३ ॥

कवि : श्रीज्ञानदेवमहाराज ★ गायक : व्ही. जी. भाटकर

घांव घाली विठू आतां चालूं नको मंद ।
 बडवे मज मारिती ऐसा कांहीं अपराध ॥ १ ॥
 विठोबाचा हार तुझे कंठीं कैसा आला ।
 शिव्या देती महारा म्हणती देव बाटवीला ॥ २ ॥
 अहो जी महाराज तुमचे द्वारींचा कुतरा ।
 नकाजी मोकलूं चक्रपाणी जिमेदारा ॥ ३ ॥
 जोडूनियां कर चोखा विनवितो देवा ।
 बोलिलों उत्तरें परि राग नसावा ॥ ४ ॥

कवि : श्रीचोखोवामहाराज संग्रह (११), गुणे. स्व. लक्ष्मण गायक : बालगंधर्व

अनुक्रम २७७३४... वि. ०५१०००

क्र. सं. ०३८४

०३८४

३०१२११४६

येत्यें पंढरीला तुझ्या मी विठ्ठला !

येत्यें पंढरीला तुझ्या मी विठ्ठला !
सोडीलें मी घर, सोडीलें सोयर
सासर माहेर तुझ्या पायरीला !
गाऊन नटून रंजवीले जन
आतां रंजवीन माझ्या माउलीला !
चंद्रभागे स्नान नित्य मी करीन
होईन पावन तुझ्या पूजनाला !

कवि : पी. सावळाराम * (१२) गायिका : प्रमोदिनी हजारे

धागा धागा अखंड विणुंया

धागा धागा अखंड विणुंया
विड्डल विड्डल मुखें म्हणूंया ॥ धृ० ॥

अक्षांशाचे रेखांशाचे, उभे आडवे गुंफून धागे
विविध रंगी वसुंधरेचे, वस्त्र विणलें पांडुरंगें

विश्वंभर तो विणकर पहिला

कार्या - रं भीं नित्य स्मरूंया ॥ १ ॥

करचरणांच्या मागावरती, मना - मनांचे तंतू टाका
फेकुन शेला अंगावरती, अर्धी उघडी लाज राखा

वं धु त्वा चा फिर वित च र खा

ए क त्वा चें सूत्र धरूंया ॥ २ ॥

गायिका : सौ. आशा भोसले

★

कवि : पी. सावळाराम

विड्डलाचें नांव घ्याहो !

विड्डलाचें नांव घ्याहो, घ्यावो भक्तिभावें ।

पंढरीला पार्यीं कार्तिकीला जावें ॥ १ ॥

चंद्रभागेतीरीं विष्णुदासमेळा

भजनीं कीर्तनीं सदा रंगलेला

हर्षानें बघाया देव कोटी यावे ॥ २ ॥

अवीर गुलाल लावुनीयां भाळीं

तुळशीमाळ गळां वारकरी झाला

भक्त होऊनीयां विड्डलें ही यावें ॥ ३ ॥

कवि : पी. सावळाराम ★ (१३) ★ गायक : दशरथ पुजारी

दीन पतित अन्यायी

दीन पतित अन्यायी । शरण आलें विठावाई ॥ १ ॥
मी तों आहे यातीहीन । न कळे कांहीं आचरण ॥ २ ॥
मज अधिकार नाही । भेटी देई विठावाई ॥ ३ ॥
ठाव देई चरणापार्शी । तुझी कान्होपात्रा दासी ॥ ४ ॥

कवयित्री : श्रीकान्होपात्रा

★

गायक : मास्टर कृष्णराव

चला आळंदीला जाऊं !

चला आळंदीला जाऊं । ज्ञानदेवा डोळां पाहूं ॥ १ ॥
होतिल संतांचिया भेटी । सांगों सुखाचिया गोष्टी ॥ २ ॥
ज्ञानेश्वर ज्ञानेश्वर । मुखीं म्हणतां चुकती फेर ॥ ३ ॥
जन्म नाही रे आणीक । तुका म्हणे माझी भाक ॥ ४ ॥

कवि : संत तुकाराम

★

गायिका : कुसुम रायकर

आम्ही चकोर हरी चंद्रमा । आम्ही कळा तो पूर्णिमा ॥ १ ॥
कैसा वाहिजु भीतरिं हरी । विवें विवला एकसूत्रीं ॥ २ ॥
आम्ही देही तो आत्मा । आम्ही विदेही तो परमात्मा ॥ ३ ॥
ऐक्यपणें सकळ वसे । द्वैत बुद्धि कांहीं न दिसे ॥ ४ ॥
निवृत्ति चातक इच्छिताहे । हरिलागीं वरतें पाहे ॥ ५ ॥

★

कवि : श्रीनिवृत्तिमहाराज (१४) गायक : आर. एन. पराडकर

रामकृष्ण गोविंद नारायण हरि

रामकृष्ण गोविंद नारायण हरी । केशव मुरारी पांडुरंगा ॥ १ ॥
लक्ष्मीनिवासा पाहे दीनबंधु । तुझा लागो छंदु सदा मज ॥ २ ॥
तुझे नामीं प्रेम देई अखंडित । नेणें तप व्रत दान कांहीं ॥ ३ ॥
तुका म्हणे माझें हेंचि गा मागणें । अखंडहि गाणें नाम तुझें ॥ ४ ॥

कवि : संत तुकाराम * गायक : दत्ता वाळवेकर वगैरे

सरख्या पंढरीच्या राया

सरख्या पंढरीच्या राया । घडे दंडवत पायां ॥ १ ॥
ऐसें करी अखंडीत । शुद्ध प्रेम शुद्ध चित्त ॥ २ ॥
वेध माझ्या चित्ता । हाचि लागो पंढरीनाथा ॥ ३ ॥
जाई ओवाळुनी । जन्मोजन्मीं म्हणे जनी ॥ ४ ॥

कवयित्री : श्रीजनाबाई * (१५) * गायक : मास्टर कृष्णराव

सांगते मीरा

सांगते मीरा, माई मी वरिलें यदुवीरा !
मी सर्वांगी झालें पिवळी
उभा मनोहर माइया जवळी
त्रिभुवनसुंदर शंख चक्रधर शोभे मज नवरा ॥ १ ॥

अक्रुर उद्धव आत मंडळी
नणंद राधा व्याही गवळी
देव हर्षती शिरीं वर्षती अमृतरसधारा ॥ २ ॥

आनंदाची धून लागली
मी नंदाची सून सानुली
सासरीं जात्यें मी मथुरेतें कार्लिंदीतीरां ॥ ३ ॥

उद्यां श्रीराम येणार

लतांनो सांगुं का तुम्हा...उद्यां श्रीराम येणार ! धृ०
 वनाला सर्व या आतां...खरा आनंद होणार !
 तुम्हां कोटूनियां ठावा...कसा श्रीराम तो आहे
 सुगंधी झरा येथें...सदाचा वाहतो आहे
 उद्यां श्रीराम येऊं दे, उद्यां श्रीराम येऊं दे, तुम्हांला मीच दावीन
 मुखें लागाल घोकाया 'जय श्रीराम श्रीराम' ! १

लतांनो घालना पुष्पें...झन्यांनो घाल ना पाणी
 पहा हीं अर्पिलीं कैसीं...फळें या थोर वृक्षांनीं
 नव्हे कोटूनही उष्टीं...जराशीं चावलेलीं मी
 कडू कर्ची फळें रामा...कर्शीं देऊं ग बाई मी
 उद्यां श्रीराम येईल...तुम्हांला मीच दावीन
 फळें हीं त्यासी अर्पूनी...सुखें त्या पायीं लोळीन ! २

बहरला पारिजात दारीं !

बहरला पारिजात दारीं, फुलें कां पडती शेजारीं ! धृ०

माझ्यावरती त्यांची प्रीती

पट्टराणी जन तुजला म्हणती

दुःख हें भरल्या संसारीं ! १

असेल का हें नाटक यांचें

मज वेडीला फसवायाचें

कपट कां करिती चक्रधारी ? २

वारा वाही जगासारखा

तिचाच झाला पाठीराखा

वाहतो दौलत तिज सारी ! ३

कवि : ग. दि. माडगूळकर (१८) गायिका : रोशनतारा तळपदे

स्वप्नांत पूजिलें ज्यास गडे !

स्वप्नांत पूजिलें ज्यास गडे, तें रूप ठाकलें आज पुढें !

भरीव मूर्ती, कोरिव डोळे
जितके मिस्किल, तितके भोळे
भाळीं कुंतल धुंद मोकळे
नयनांस माझिया भूल पडे ॥ १ ॥

अनोळखी तें लोभस हंसणें
वीरोचित तें सुंदर वसणें
वरि संकोचें कुशला पुसणें
कां उत्तर माझ्या अधरिं अडे ॥ २ ॥

मलाच माझी दशा कळेना
स्थिरावली ग नजर वळेना
पापणि त्याची जरा चळेना
ढळतसे पदर कां हृदय उडे ॥ ३ ॥

गगनीं अर्धा चंद्र उगवला !

गगनीं अर्धा चंद्र उगवला, मोहरलें चांदणें
अडली वाणी, मिटे पापणी, मिटलीं ग लोचनें
राहिलें अर्ध्यावर बोलणें !

प्रथम बोललें तेच कांहींसैं
मला न सुचलें उत्तर कैसें
भलत्या वेळीं कसें बाई ग
आठवलें लाजणें !

धीर धरून मी पुसतां कांहीं
अस्फुट त्यांचें उत्तर येई
शब्दांहुनही अधिक बोलकें
झालें मग पाहणें !

एक हांक ये दुरुनी साधी
सिद्धीपूर्वीं सुटे समाधी
पुन्हा न जमलें कधीं त्यापरी
एकान्तीं भेटणें !

संकटीं पडले श्रीरघुनाथ !

भाऊजी धांवा गहन वनांत, संकटीं पडले श्रीरघुनाथ !

धांव लक्ष्मणा, धांव काननीं
धांव लाडके जनकनंदिनी
आर्त स्वर हा येतो कार्नीं
प्रतिध्वनि घुमतो गिरीगुहरांत ॥ १ ॥

कसला करतां विचार आतां
धनुर्बाण घ्या उचला मातां
मुक्त करा जा माझ्या कान्ता
साधिला कोणीतरी वनिं घात ॥ २ ॥

कां घुटमळतां, काय थांवतां
धरून शांतता काय पहातां
काय इच्छितां अग्रज-घातां
धरुनियां सीता-लोभ मनांत ॥ ३ ॥

तुम्हावांचुनी मला न सुचते !

तुम्हावांचुनी मला न सुचते, नर्तन गायन कला
 पवनावांचुनी सुगंध सुचतो, कधिं कां कलिका फुला !
 एक मागणें म्हणुन मागतें, पसरुनिया अंचला
 नका सोडून जाऊं मला - ॥ १ ॥

तुम्हावांचुनी गंध येईना, धुंद केतकी - दलां
 तुम्हांसंगतीं सुगंध सुटतो, माझ्या मृदु कुंतलां
 स्नेह असा आपुला - ॥ २ ॥

तुम्हांवांचुनी वसंत येतां, नयन सांडिती जलां
 तुम्हांसंगतीं शिशिर बांधतो, कळ्याफुलांचा झुला
 कंठीं ये कोकिला - ॥ ३ ॥

तुम्हांसंगतीं स्वर्गसुधा ही, शिवनिर्माल्यें मला
 तुम्हांसंगतीं आणवीन मी, नंदनवन भूतला !
 प्राणप्रिया प्रेमला - ॥ ४ ॥

कधीं रे येशिल रामा वर्नीं

मानसपूजा करिते शबरी जागेपर्णीं स्वर्णीं ।

कधीं रे येशिल रामा वर्नीं ॥

उरलासी तूं जलस्थल व्यापून
कसलें करतें मी तुज आवाहन
सवीधारा, तुला बैसवूं कसल्या हिंस सिंहासनीं ॥ १ ॥

आचमना तव अपुरे सागर
अमल अमर तूं त्रिभुवनसुंदर
तुझ्या कपाळीं कशास करतें मी तिलक उगा चंदनी ॥ २ ॥

कमल चरण तूं कमल-लोचना
काय पुजूं तुज वाहुनि सुमनां
काय आरती करतो रविशशी असति तुझ्या वदर्नीं ॥ ३ ॥

तूं राजा मी दीन दरिद्री
तुषार मी तर तुझा समुद्रा
सगुणरूप तव तरी बघावें वाटे या नयनीं ॥ ४ ॥

कवि : ग. दि. माडगूळकर * (२३) * गायिका : सुमन हेमाडी

मी राजाची राणी झालें

आज चांदण्याहूनी शितळलें वैशाखाचें ऊन ग
मी राजाची राणी झालें, श्रीमंतांची सून ग
आज रुजामे पायाखालीं, हाताखालीं दासी ग
मीच माझिया मनास पुसतें, कुठें सुंदरी जाशी ग
स्वर्गसुखीं मज घेउनि जाते, सुख सुनईची धून ग ॥ १ ॥

संगमरवरी रुंद पायरी वरती पाऊल एकच ग
कोण उभे हे समोर तिकडे, नजर लाजरी फेंकच ग
त्यांच्यापुढची भेट प्रीतिची सुंदर स्वप्नाहून ग ॥ २ ॥

अंगकांतिहून नितळ नेसणें, पदर भरजरी सोड ग
अलिंगनांतील आनंदाहुनी अमृत कुठलें गोड ग
अननभूत तो अनुभव आला, देवी आपणहून ग ॥ ३ ॥

पाऊल तेथें फुलवाई ग, बोलशील तें गाणें ग
दिसेल तें तें हंसलें होईल हात लावतां सोनें ग
आज सुखाला अंकुर फुटले अंगाअंगांतून ग ॥ ४ ॥

कोण आली प्रिया ही ओळखा !

भरजरी नवखा लेवुनी वुरखा, कोण आली प्रिया ही ओळखा ?

हिरवा पल्लव, पिवळा मोहर
लाज शेंदरी मृदु गालांवर
कोमल कंठीं पंचम सुस्वर
नव्हे कोकिला, नव्हे सारिका !

मोर-पिसांचा मंच उभारी
छुम छुम पायीं घुमे घुंगरी
मोहक मादक नृत्य मयूरी
नव्हे मोहिनी, नव्हे मेनका !

साँदर्याला वेड लाविते
विंव विलोरी चित्र काढते
अनुरागाला ओळख देते
अनामिका ही कोण सुरेखा ?

दिवाळी तेजें लखलखली !

स्वर्गधरेचें उजळित अंतर, भूवरीं अवतरली

दिवाळी तेजें लखलखली ! ॥ धृ० ॥

प्रकाश फुलतां दीपकळ्यांतुन

तेजोवलयीं हंसलें जीवन

घराघरांतून मनामनांतून प्रीत सुगंधी द्रवळली ! ॥

चिंतामणिची अपूर्ण माला

पूजित गृहिणी पतिदेवाला

ओवाळुनी ती गात आरती करींचीं कमळें किणकिणलीं ! ॥

मन आनंदुन या वहिणीचें

भावाभंवतीं दिनभर नाचे

मिठी मारितां, घांस घालितां कोर बीजेची गंहिवरली ! ॥

कवि : पी. सावळाराम (१५) * गायिका : सुमन हेमाडी

मेनका भूवरीं उतरे

मेनका भूवरीं उतरे, स्वरूपाचे तुटती तारे !! ॥ धृ० ॥

भावना रूप चंद्राची, कामना भूप इंद्राची
उधळीत फुलें गर्वाचीं, मदनिका रंजना विहारे !
चालते रंगढंगांत, चमकते वीज अंगांत
गरागरा रोम-रंधांत, फिरविते चांदणी भंवरे !
वोलते धुंद डोळ्यांत, हांसते मंद गालांत
लाजरा लोभ रागांत, प्रणयिनी जादू ही पसरे !!

सांग पत्रिके निरोप माझा

सांग पत्रिके निरोप माझा मायपितयाला, चालली लेक लग्नाला !

देवक पुजिलें या प्रतिमेचें
तीर्थ घेतलें मी आसवांचें
काय मुलीनें मागायचें ?
आशीर्वच द्या एकुलतीला !

नाहीं मळवट, नाही चुडाही
मंगल सनई वाजत नाही
कशी तुला तर नेऊं भाई ?
झाली घाई शुभ घटिकेला !

दारीं तुझ्या मी वांधुन तोरण
तुलाच देवा, देत निमंत्रण
तुलाच केवळ साक्षी ठेवुन
वरिते वधु ही पतिदेवाला !

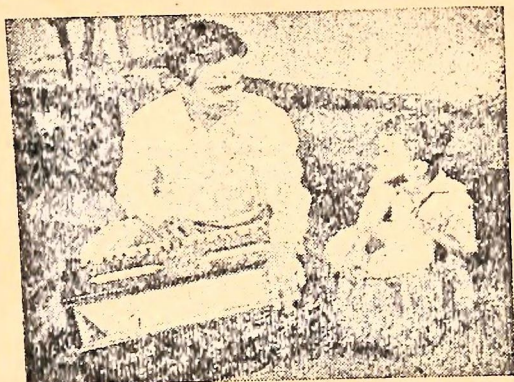
आला ग ऋतु वसंत आला

आला ग आला ग ऋतु वसंत आला
 चिमणा माझा भाऊराया खुदकन् हंसला ग
 निर्मल रंग उसळती या मखमाली डोळ्यांत
 मोहक गंध दरवळे याच्या अवखळ चाळ्यांत
 हा हंसतांना हंसण्याचा मज छंदचं जडला ग
 चंदनी उटी लावुनी न्हाऊ घालिन मी तुजला
 भाऊबीज म्हणूनी देशिल रे तूं काय मला
 एकच याचें चुंबन घेतां स्वर्ग मिळाला ग
 रांगत रांगत वालमूर्ती मोरपिसांशीं खेळत होती
 तिथेंच वाटी एक दुधाची चुकुन एकदां पडली होती
 रांगत गेला वाटीपाशीं कृष्ण चिमुकला ग

निळ्या नभांत चाललीं

निळ्या नभांत चाललीं थव्याथव्यांत पांखरें
 तयांमधून दोन जीव अलग होत कां बरें?
 या जगांत बंधनें बंधनीं कुचंबणे
 बंधनें झुगारुनी हें असें विसावणे
 सुमनांच्या संगतींत मन उमले लाजरे
 हरित या तृणावरी हरित भान सुंदरी
 चल वसून झोल्यावर प्रीतीच्या दिगंतरीं
 खगांसवें ढगांमध्येच राहूं बांधुनी घरें!

रुसूवाई रुसू कोपन्यांत वसूं

रुसूवाई रुसू, कोपन्यांत वसूं
 तुमच्याशीं आमची गट्टी फू !
 नाक झालं लाल, फुगले गाल
 टोमॅटोसारखे हॉफ फू
 आम्हीं आपले बसतों कोपन्याला
 येऊं नका आमच्या वाटेला
 वरून रुसवा, आंतून गोडवा
 गालांतल्या गालांत खुसू खुसू खुसू !
 डोळ्यांत रागाच्या कडाडल्या वीजा
 चला चला लौकर दहा आंकडे मोजा
 रुसू वाई रुसू वाई १-२-३-४
 कोपन्यांत वसूं ५-६-७-८
 तिकडून आला नवरा, खुदकन हसूं !

पण वरमाला पडणार कधी ?

तू नजरेने 'हो' म्हटलें मग वाचेने वदणार कधी ?
कर पडलेत गळ्यांत तुझे पण, वरमाला पडणार कधी ?
तुझे हासरे हृदय आठवित दुःखाची विसरते घडी
या हृदयाचा त्या हृदयाशी संगम रे होणार कधी ?
तू नसतांना तुझी आठवण मना जाळीति पदोपदीं
एक विचारूं तुला, काय ? होणार कधी ग 'सप्तपदी' ?

कवि : यशवंत देव

★

गायिका : सौ. आशा भोसले

करिते जीवनाची भैरवी !

सीमा झाली सोसण्याची, परि दुःख संपलें नाहीं
करिते जीवनाची भैरवी ! !

हें काय जिणें नित दुःख पिणें
रडतां रडतां सुख भासविणें
नार्ती फिरली, प्रीती फिरली
माझे कुणी उरलें नाहीं !
मज तार आतां वा मार अतां
मन बावरलें तनु सावरतां
ही काय दशा हे परमेशा
ये धांवुनिया लवलाही !

★

गायिका : सौ. आशा भोसले ★ (२९) ★ कवि : यशवंत देव

घट डोईवर घट कमरेवर

घट डोईवर घट कमरेवर, सोडी पदरा नंदलाला धृ०
 कुणितरी येईल, अवचित पाहील
 जातां जातां आगही लावील, सर्व सुखाच्या संसाराला !
 हलता कलता, घट खिदळता,
 लज्जेवरती पाणी उडता नकोच होईन मीचं मला !
 केलीस खोडी, पुरे एवढी,
 जोवर हंसते मनांत गोडी हंसुनि तूंही हो बाजूला !

जो आवडतो सर्वाला

जो आवडतो सर्वाला, तोचि आवडे देवाला ॥ धृ० ॥
 दीन भुकेला दिसतां कोणी, घांस मुखींचा मुखीं घालुनी
 दुःख नेत्रींचें घेतां पिउनी, फोडी पाझर पाषाणाला !
 घेऊनि पंगु अपुल्या पाठीं, आंधळ्याची होतो काठी
 पायाखालीं त्याच्यासाठीं, देव अंधरी निज हृदयाला !
 जनसेवेचें बांधुन कंकण, त्रिभुवन सारें घेई जिंकुन
 अर्पुन आपुलें हृद्-सिंहासन, नित भजतो मानवतेला !

कवि : पी. सावळाराम ★ (३०) ★ गायिका : लता मंगेशकर

सावळ्या विठ्ठला तुझ्यासाठी

सावळ्या विठ्ठला, तुझ्या दारीं आलें
विसरुनी गेलें, देहभान ॥ धृ० ॥

गोजिरें हें रूप, पाहुनिया डोळां
दाटला उमाळा, अंतरीं माझ्या
तुक्याचा भाव, पाहुनि निःसंग
तारिले अभंग, तूंच देवा ॥ १ ॥

जगीं कितिकांना, तारिलेंस देवा
स्वीकारी ही सेवा, आतां माझी
कृपाकटाक्षाचें पाजवि अमृत
उेव शिरीं हात, पांडुरंगा ॥ २ ॥

कवि : रा. ना. पवार

★

गायिका : सुमन हेमांडी

नंदाघरीं नंदनवन फुललें, बोल बोवडे श्रीरंगाचे
गोकुळांत घुमले ॥ ध० ॥

रिंगण घाली शाम सावळा
वाळकृष्ण तो रांगत आला
हात धरुनि चालूं लागला
पुढें पुढें ग पाऊल पडलें ॥ नंदनवन फुलले ...

हात चिमुकला उंच नाचवी
लुम लुम वाळा मधुर वाजवी
स्वतः हांसुनी जगास हंसवी
कौतुक करतें गोकुळ सगळें ॥ नंदनवन फुललें ...

REFBK-0009393

REFBK-0009

कवि : योगेश्वर अभ्यंकर ★ (३१) ★ गायिका : सुमन हेमांडी
धरमि त्रय सत्तात्रय, ठा. स्थळपत.

अनुक्रम २१७३२३३ वि: ०३१०५

मूर्त रूप जेथें ध्यान श्रीपतीचें

मूर्त रूप जेथें ध्यान श्रीपतीचें
पंढरीला लाभे भाग्य वैकुंठीचें ॥ धृ० ॥

धुंडित शोधित सख्या पांडुरंगा
भक्त होऊनियां आली चंद्रभागा
तीर्थ रोज घेतां देव चरणांचें
उजळे पावित्र्य जिच्या जीवनाचें ॥ १ ॥

मातापितयाच्या प्रेमाचा पाईक
पंढरीला येतां पुत्र पुंडलिक
वेड लागोनी त्यां भक्त दर्शनाचें
विटेवरी उभे द्वैत विट्टलाचे ॥ २ ॥

आषाढीला होतां वैष्णवाची दाटी
नाद प्रलयांत बुडे सर्व सृष्टी
युगें अट्टावीस बाल देवकीचें
जोजवीत जेथें पान पिंपळाचें ॥ ३ ॥

गोड गोड भावगीतें

बृहन्महाराष्ट्रांत पोरांपासून थोरांपर्यंत सर्वांना या भावगीतांनीं वेड लावले असं म्हणतात. रेडियोवर हीं भावगीतें रोज ऐकावयास मिळतात. या भावगीतांचे हे संग्रह तुमच्याजवळ असले म्हणजे नाटक-सिनेमा पहाण्याची मुळांच जरूरी नाहीं.

गोड गोड भावगीतें	भाग पहिला
गोड गोड भावगीतें	भाग दुसरा
गोड गोड भावगीतें	भाग तिसरा
गोड गोड भावगीतें	भाग चौथा
गोड गोड भावगीतें	भाग पांचवा
गोड गोड भावगीतें	भाग सहावा
गोड गोड भावगीतें	भाग सातवा
गोड गोड भावगीतें	भाग आठवा
गोड गोड भावगीतें	भाग नववा
गोड गोड भावगीतें	भाग दहावा

प्रत्येक पुस्तकाची किंमत फक्त आठ आणे आहे.

१ ते १० भाग एकत्र कापडी व सोनेरी बांधणी
मूल्य ५ रुपये. पोस्टेज १ रुपया

जयहिंद प्रकाशन : मुंबई २

मुखपृष्ठ छपाई : हिंद प्रिंटिंग वर्क्स : मुंबई ४